

پایه: نهم

درس: املاء

مدت آزمون: ۶۰ دقیقه

نام و نام خانوادگی:

نام دبیر: آقای مرادی

تاریخ: ۱۴۰۲/۱۰/۰۵

به نام خداوند بخشنده و مهربان

اگر در خانه‌ای شوی که به نقش و گچ کنده کرده باشند، روزگاری دراز صفت آن گویی و تعجب کنی و همیشه در خانه‌ی خدایی هیچ تعجب نکنی؟ و این عالم خانه‌ی خداست و فرش وی زمین است و لکن سقفی بی‌ستون و این عجب‌تر است و چراغ وی ماه است و شعله‌ی وی آفتاب و قندیل‌های وی ستارگان و تو از عجایب این غافل که خانه بس بزرگ است و چشم تو بس مختصر و در وی نمی‌گنجد.

دوستان واقعی، راه نیک‌بختی را به ما نشان می‌دهند و همراهان خوبی هستند. آنها مثل آینه همان قدر که خوبی‌ها را پیش چشم ما می‌آورند، عیب‌ها را هم به ما می‌نمایانند و مهم‌تر از آن که این همه را بی‌سروصدا و بی‌هیاهو باز می‌گویند. رسم دوستی، شکستن آینه نیست؛ آن است که خود را اصلاح کنیم.

بنابراین یکی از زمینه‌های اجتماعی گمراه شدن، تأثیر همنشین بد است. همان‌طور که هم‌نشینی با دوست خوب عامل مهم گرایش به کارهای نیک است. رفیق بد، عامل ویرانگری و یار همدم نیکوخصال، باعث شکل‌گیری و پرورش شخصیت متعالی انسان است.

بدان که مردم بی‌هنر مادام بی‌سود باشد، چون مغیلان که تن دارد و سایه ندارد. نه خود را سود کند نه غیر خود را؛ نه برای خود سودمند است و نه برای دیگران؛ جهد کن که اگر چه اصیل و گوهری باشی، گوهرتن نیز داری که گوهرتن از گوهر اصل بهتر بود. (درس ۶: آداب زندگانی)

هان، مشو نومید چون واقف نه‌ای از سرّ غیب باشد اندر پرده بازی‌های پنهان غم مخور